

ΠΑΝΟΠΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Γ. ΚΥΤΡΙΑΚΗΣ.

Ἐν ταῦθα ἔτησίᾳ Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἔν γένει ἔτησ. » 16.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἔν γένει τὸν στίχον λεπτά 20.
διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΑΝΟΠΗΣ.

ἐξελεθόντες τὰς ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει τοῦ κ. Μακράκη, καὶ τὸ ψήφισμα τὸ παρὰ Κόραϊ ἐκδοθὲν εἰς ἀντίθεσιν τῷ ὑπὸ τῆς Πανεπιστημιασυχλήτου ἐκδοθέντι ψηφίσματι περὶ τῶν ἀπονεμιστῶν τιμῶν εἰς τὸν αἰοίδιμον ἄνδρα. Πεισθέντες οὖ ὄλου ὑδρολογίου τοῦ κ. Μακράκη ὅτι ὁ ἄνθρωπος τελείως ἐξέστη τοῦ φρονεῖν, καὶ θεωροῦντες πᾶς τις δύναται, τὴν τοῦ Μακράκη αὐθαιρεσίαν οὐ μένος, νὰ ἐκδίδῃ ἴδια ψηφίσματα,

Ἀποφαινομένη:

Κερκύρα, τὸν κ. Μακράκη,

φιλόσοφον καὶ συντάκτην τῆς Ἐφημερίδος τοῦ « Λόγου », ἔτων 50, γεννητὰ ἐν Σίφνῳ καὶ κατοικοῦντα ἐν Κερκύρῃ, παράφρονα καὶ ἀκατάλογιστον.

Β.) Συνιστῶμεν τοῖς ἀρμοδίοις νὰ προνοήσωσιν ἐγκαίρως περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ λυσοῦντος ἀνθρώπου εἰς τὸ ἐν Κερκύρῃ φρενοκομεῖον.

ΜΑΣ ΠΡΟΚΑΤΕΛΑΒΟΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ.

Ὁ πόλεμος ἀρχεῖται μετὰ μικρὸν καὶ τὰς διαστάσεις αὐτοῦ οὔτε ἡ διπλωματία οὔτε τῶν θνητῶν τις νὰ προεικάζῃ δύναται. Ἔως τὸρα διεῖπεν ἡμᾶς ἡ ἀσυνεσία, ἡ δὲ ἀσυνεσία αὕτη καὶ ἡ ἀπροβουλευσία ἐγένοντο ἀφορμὴ νὰ προκαταλάβωσιν ἡμᾶς τὰ πράγματα, καὶ οὐ μόνον ἀπαρασκευάστους ἀλλὰ καὶ ἐλεεινοὺς καθ' ὅλα μᾶς ἀντιμετωπίζει ἡ ἀνακαίνισις τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἡ διαρρύθμισις τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολήν. Ἦδη βέβαιον εἶναι ὅτι δὲν προλαμβάνομεν νὰ πράξωμεν τι λόγου ἄξιον καὶ πᾶσαι αἱ περὶ παρασκευῆς τοῦ ἔθνους θεωρεῖται καὶ σκέψεις φροῦδαὶ ἀποβαίνουσιν. Ἡ Ἑλλάς ὄφειλε τὰς σημερινὰς σκέψεις καὶ ἐργα-

σίας νὰ θέτῃ εἰς ἐνέργειαν εὐθὺς ὡς ἐρρίφθη τὸ πρῶτον ἐν Ἐρζεγοβίνῃ ὄπλον, ὅτε θὰ ἦτο ὁ ἐκεῖν ἡμέρον παρεσκευασμένη. Τῆς εὐχῆς εἰς αὐτὴν ἀπολειφθεῖσα καὶ τὸν μετὰ ταῦτα ἠδύναται τραξίαν καὶ οὐδετερότητα διαβιώσασιν ἡμᾶς οὐ νὰ πράξῃ ἔπειτα ἐν βραχυτάτῳ ὅσιν ἀπὸ τῶν θεόντων, διότι ἐλείπον καὶ κυριωτάτης τὰ χρήματα, τὸ οὐσιωδέσει. Ἀλλὰ καὶ μέσον τῶν πολεμικῶν παρασκευῶν πάλιν δὲν οὕτως ἐχόντων τῶν προνοημάτων. Ἐὰν ἡ ἀρχὴ νὰ σταυρώσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν σου, ὡς τὸ

ἤδη, τοῦ πολέμου ἀρχομένου καὶ ἡμῶν ἐν ἀρχῇ τῶν παρασκευῶν ὄντων, νὰ μὴ παύσωμεν ἐργαζόμενοι καὶ περινοοῦντες πάντα τὰ μέσα, δι' ὧν ὅσον ἐνεστί κάλλιον παρεσκευασμένοι θὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸν πόλεμον, ἐὰν οὗτος μέλλῃ νὰ λάβῃ διαστάσεις τοιαύτας, ὥστε καὶ αὐτὴν τὴν ἀυθιπαρξίαν ἡμῶν ν' ἀπειλήσῃ. Βέβαιον εἶναι ὅτι τὸ μικρὸν καὶ παρὰ πάντων καταφρονήσεως ἄξιον θεωρούμενον Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν εἶναι καὶ τόσον εὐκαταφρόνητον, προκειμένου νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς ὑπάρξεως ἢ ἀνυπαρξίας αὐτοῦ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἀλλὰ πρὶν ἔλθωμεν εἰς τὸ ἔσχατον τοῦτο τῆς ἀπογνώσεως ὄριον, ἀνάγκη ἐν ἐπιγνώσει τῶν ἀποθησομένων νὰ πράξωμεν ὅ,τι δυνάμεθα, προνοοῦντες οὕτως ὥστε νὰ μὴ καταντήσωμεν εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀπογνώσεως. Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ συνέλθῃ ὡς ταχιστα τὸ νομοθετικὸν σῶμα, ὅπερ ἔχον ἐν ὄψει οὐχὶ τὸν μέλλοντα ἀλλὰ τὸν ἐνεσῶτα ἐν τῇ Ἀνατολῇ κίνδυνον, νὰ πράξῃ ὅ,τι θὰ πράξῃ ἐν συντόμῳ καὶ μετὰ σπουδῆς, διότι καιρὸς πολυλόγων συζητήσεων, ἀκαίρων ἐπιδείξεων καὶ ἀνωφελῶν κενοσπουδιῶν δὲν εἶναι πλέον ὁ παρὼν καιρὸς. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχωσιν ἐν ὄψει καὶ Βασιλεία, καὶ Κυβέρνησις, καὶ Βουλὴ ὅτι οὐδεμία ἀνθρωπίνῃ δύναμις δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀναχαιτίσῃ τὰς φιλοπολέμους ὁρμὰς τῶν ἀρειμανείων κατοίκων τῆς Κρήτης, τῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας, μηδὲ τὴν αὐθόρμη-

ς ἐπαρχίας ταύτας προσέλευσιν Ἑλ-
 Εὐρωπαϊῶν ἐθελοντῶν, ἀνδρῶν πρό-
 ογώντων πρὸς τὰς μάχας. Εἶναι ἀνάγκη
 ζῶσιν ὅτι πολὺς ἐξεχύθη χρυσὸς ἐν
 ἀλαχοῦ καὶ μεγάλαι κατεβλήθησαν
 ἰοσπάθειαι παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων
 ὡσωσιν ὅλας τὰς ὑποτελεῖς τῆ Τουρκία
 ὡς προξενήσωσι παραζάλην εἰς τὴν Ἰ.
 οἱ ἐργάται ὅλων τούτων φρονοῦσιν
 ὡς ὅτι, ἅμα ἀρξαμένου τοῦ Ῥωσσοτουρκι-
 οῦ πολέμου, ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἐπανάστασις θά
 ἡ καθ' ὅλην τὴν Τουρκικὴν αὐτοκρατορίαν.
 τοιαύτη δὲ περιπτώσει ἡ Ἑλλάς οὐ μόνον εὐ-
 κολον εἶναι νὰ παρασυρθῆ ἄκουσα, ὅπως ἡ Σερβία
 εἰς πόλεμον ἢ, καὶ μὴ παρασυρομένη, νὲ διαβλη-
 ῆ ὡς συνεργὸς εἰς ταῦτα καὶ νὰ ὑποστῇ νέας πιέ-
 σεῖς παρὰ τῶν εἰθισμένων νὰ ἐπιτίθωνται ἀδιακρί-
 τως κατ' αὐτῆς διὰ κατοχῆς καὶ ἄλλων θαλασ-
 σινοπολεμῶν. Πρέπει λοιπὸν καὶ διὰ ταῦτα γνω-
 τὰ προσήκοντα μέτρα, καὶ νὰ γείνη λάβη
 τὸ πανελλήνιον ἢ θέσις ἢν μέλλει νὰ λάβῃ ἡ Ἑλλάς,
 ὅπως, οὐ κεφαλὴ εἶναι ἡ ἐλευθέρα Ἑλλάς, ἀλλ'
 ἡ ἐπιθυμῆ μὲν καὶ πράττει αὐτὴ ἄλλοις, ἄλλοις
 πράττωσιν οἱ ἄλλοι, οἱ ἀποτελοῦντες τὸν
 τοῦ σώματος τοῦ ὅλου Ἑλληνικοῦ. Εἶναι
 ἀπαραίτητον κατ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὅτι
 πράκτορες συνετοὶ νὰ διαπεμφθῶσι κατ' ὅλην
 τὴν Ἑλληνικὴν αὐτοκρατορίαν, ἢ δὲ ἐπιστευθῶσιν
 τὰ κεντρικὰ προξενεῖα ἢ τὰ πτωχολογικὰ
 βαρῦτητος, ἐξιδιαιτερωμένης ἰσχυροῦς

τῆς ὑπάρξεως ἢ ἀνυπαρξίας αὐτῶν τὰ ἀναγκαῖα
 χρηματικὰ κεφάλαια. Ἐὰς συνέλθῃ ἡ Ἑλλάς, λοιπὸν τὸ
 νομοθετικὸν σῶμα ὡς τάχος, διότι ἡ προέλαβον
 ἡμᾶς οἱ καιροὶ δὲν πρέπει νὰ μᾶς παραλάβῃ καὶ ἡ
 ἀπόγνωσις, ἐν ὧσιν ὑπάρχει καιρὸς ἐπιπέρας ἰσχύσεως.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Κατ' ἰδιωτικὸν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγράφημα ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ῥωσσοικῆς πρεσβείας μετὰ τοῦ προ-
 σωπικοῦ αὐτῆς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν μεταβαίνων εἰς Κισινοβί-
 οπου ἀφίκετο καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος πρὸς ἐπιθεώρησιν
 τοῦ στρατοῦ του. Ἐπομένως ὁ πόλεμος θεωρεῖται παρὰ τὰ
 τῶν σχεδὸν κεκρυγμένος.

— Ὅτι προεἶπομεν διὰ τοῦ παρελθόντος κυρίου ἀρχιεπισκόπου
 τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος, ὅτι ἡ Ἐρμούπολις διὰ τὸν πατριωτικὸν ἐν-
 ἑπὶ φιλογενεῖσιν αἰσθημασὶν αὐτὰ τὰ πράγματα ἐπεβουλεύθη
 μνηστέρου, διὰ τῶν ἐξῆς πέντε ἀξιοτίμων συμπολιτῶν
 οἵτινες ἐσπευσαν νὰ μετάσχῃσι τοῦ δανείου τῶν δέκα
 τομμυρίων λαβόντες μετοχὰς ἀξίας 86,000 φράγκων.
 ὁ μὲν κ. Σ. Ι. Πρωῖος ἔλαβεν 158 μετοχὰς. Ὁ κ. Α. Κρ.
 πενθερός τοῦ δημάρχου κ. Βαφιαδάκη, ἔλαβεν 100. Ὁ
 Ζ. Α. Βούρος 60. Ὁ κ. Ἀλ. Ροῖζος, λοχαγὸς τοῦ μηχανο-
 τμήματος Κυκλάδων, ἔλαβε μετοχὰς 24 καὶ ὁ καθηγητὴς
 τῆς Γαλλικῆς κ. Κ. Σταματιάδης μετοχὰς 5. Φερόμεθα
 δι' ἐλπίδος ὅτι τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν θά δημοσιεύσω-
 τὰ ὀνόματα καὶ ἄλλων εὐπόρων συμπολιτῶν μας, ἐν
 ἐπιθυμοῦμεν νὰ προτάξωμεν τὸ ὄνομα τοῦ ἀξιοτίμου Διμ.
 Χρῆμων κ. Δ. Βαφιαδάκη, ὡς μετόχου σπουδαῖου

νοὶ καὶ νὰ ἴκῃσι τὰ δέοντα ἐν παντὶ καιρῷ, ἀλλὰ
 καὶ νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ἐαυτῶν θέλησιν τοῖς Ἑλλη-
 σιν. Ἡ τοιαύτη ἐνόησις τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ἡ
 σύμπνοια αὐτῆς εἰς τὸ συνεργάζεσθαι καὶ συμπράτ-
 τειν τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει, καὶ τὸν ἐξῶ Ἑλληνι-
 σμὸν θά ἔχη ἐνήμερον εἰς τὰ συμφέροντα αὐτῶν,
 ὅπως μὴ καταστῆ καὶ αὐθις δι' ἄγνοιαν τυφλὸν
 ὄργανον ἄλλοτριῶν συμφερόντων, καὶ τοὺς φίλους
 τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ θά φέρῃ
 εἰς θέσιν νὰ σκέπτονται ὅτι δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ
 διατκελισθῆ ἡ ἀνατραπῆ φυλὴ ζωηρὰ καὶ φιλόπα-
 τρις, ἣτις μένει μὲν συνηνωμένη καὶ σύννους, ἐρ-
 γάζεται δὲ καὶ παρασκευάζεται πρὸς τὸ μέλλον
 αὐτῆς καὶ ἐτοίμη εἶναι νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἐαυτῆς
 καθήκον, ὅποταν ἡ τὰ δίκαια αὐτῆς καταπατηθῶσιν,
 ἢ ἡ θέσις αὐτῆς παραγνωρισθῆ. Ὑπὸ ταύτην τὴν
 ἠθικὴν ἔνωσιν, ὡς ὑπὸ σημαίαν μίαν τασσομένη σύμ-
 πνοια ἢ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν καὶ ἀο-
 πλος μὲν θά ἦναι σεβαστῆ, ὀπλισθεῖσα δὲ θά παύσῃ
 τὴν καταφρόνησιν τῶν ἰσχυρῶν. Ἄλλ' ἀφοῦ ἤδη δὲν
 δύναμεθα νὰ πράξωμεν τὸ δεύτερον ἐπαρκῶς, ἄς
 πράξωμεν τὸ πρῶτον, τὸ ὅποσον δεῖται φρονήσεως
 καὶ ὁμοφροσύνης, καὶ ὅταν τοῦτο γείνηθαι θά κατορ-
 θῶθαι καὶ τὸ ἕτερον, καθόσον δὲν εἶναι δὰ καὶ τόσον
 ἀπορος ἢ Ἑλληνικὴ φυλὴ, ὥστε ἐν μεγάλας συμ-
 φοραῖς καὶ περιστάσεσιν ἐπικαίροις νὰ μὴ δύνα-
 σαι νὰ συνεισφέρῃ εἰς ἓνα κοινὸν ἀγῶνα, ἀγῶνα

ταστάσεως ἀνθρώποι, ὅτι ἀντὶ νὰ παρέχῃσι τὰ ἡγε-
 τῶν εἰς ὑπόθεσιν με τὸν ἀνώτερον τῶν 7 καὶ 1/10
 0/0, ὅσοι εἶναι ὁ τόκος τοῦ δανείου τούτου, ἐπι-
 καὶ ἀσφαλέστερον εἶναι νὰ διαθέσωσιν αὐτὰ ἀκί-
 τῶν ἀναγκῶν τῆς Πατρίδος, ὅπως ἐξ ἐνός μὲν
 ἑαυτοῖς ἀσφάλειαν, ἐξ ἐτέρου δὲ συνδρομὴν τῶν
 αἰμοὶς ἀνάγκαις διατελοῦντι καὶ πρὸς ἀπόκρουσιν
 κινδύνων παρασκευαζομένων. — Δὲν ἐξέλιπεν ἄρα ἡ φιλοπα-
 τρία ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν, ἀλλ' ἐλλείπει ἀπ' αὐτῆς τὸ κα-
 τὰλληλον πρὸς τὴν τοιαύτην κοινοπραγίαν ἐλατήριον.

— Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας ὁ κ.
 Ἰωάννης Δούμας, Βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας μας, διαμείνας ἐν-
 ταῦθα δι' ὑποθέσεις του μέχρι τῆς παρελθούσης Κυριακῆς.

— Ὁ κ. Ἀναστάσιος Λαμπρινὸς ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης
 καὶ ἐπλούτισε τὸ πιλοπωλεῖον του μὲ νέους ἀρίστους ποιό-
 τητος ψαθίνους καὶ ἄλλων εἰδῶν πῖλους. Οἱ προσερχόμενοι
 δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θελοῦσι μείνει λίαν εὐχαριστιμένοι
 ἐκ τε τῆς ποιότητος καὶ τῆς συγκαταβατικῆς τιμῆς αὐτῶν.

— Τὴν παρελθ. Παρασκευὴν, κατὰ τὸ ἐκδοθέν πρόγραμ-
 μα, περὶ ὧραν 8ην τῆς πρωίας ἐγένετο μεγαλοπρεπῶς ἡ ἀπό-
 θεσις τῶν ὀστέων τοῦ αἰοδίου Ἀδαμαντίου Κοραῆ εἰς τὸ
 λαμπρὸν κενοτάφιον τὸ πρὸ τίνος ἀνεγερθὲν ἐν τῷ Α'. νεκρο-
 ταφείῳ. Εἰς τὴν τελετὴν ταύτην ἔλαβον μέρος ἅπαντες οἱ
 ἀρχαὶ τῆς πρωτεύουσας καὶ ἀθροῖοι οἱ κάτοικοι αὐτῆς, ἀποδι-
 δόντες οὕτω φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν μέγαν ἄνδρα,
 ὅστις διὰ τῶν ἐξόχων καὶ μεστῶν διανοητικῆς τροφῆς συγ-
 γρηφῶν του συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἔθνους
 ἡμῶν. Κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην τελετὴν ἐλάλησαν τρεῖς
 διακεκριμένοι ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ ἡμῶν κόσμῳ ἄνδρες, οἱ
 κ.κ. Μ. Ρενιέρης, Ε. Κόκκιος καὶ Ν. Δαμαλάς, σύντομον δὲ

προσλαλιάν ἀπήγγειλεν ὁ κομίας κατὰ παραγγελίαν τῆς ἐν Μασσαλία κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τὴν περιέχουσαν τὰ ὄστ' αὐτοῦ σοφοῦ ἀνδρὸς λάρνακα κ. Μαρῖνος Βεργωτῆς, ἐκ Θήρας. Λυπούμεθα διότι ἔνεκεν ἑλλείψεως χώρου δὲν δυνάμεθα νὰ περιγράψωμεν ἐν ἐκτάσει τὰ κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην τελετήν.

— Ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης συνελέγησαν τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐν Βάρνη προζένου τῆς Ἑλλάδος κ. Ι. Χρηστίδου λίραι ὄθωμ. 292. Ὁ ἐν Κων/πόλει κ. Π. Σεκιάρης ἀπέστειλε δραχ. 200. Ὁ κ. Μενέλαος Νεγρεπόντες εἰς Ἀθήνας διατρίβων προσήνεγκε φράγκ. 55,000. Οἱ ἀδελφοὶ Χαριτάτοι προσέφερον 2,000 φράγκων. Ὁ νεαρὸς υἱὸς τοῦ κ. Σεκιάρη φράγκα 180 καὶ ὁ πρόξενος Πτολεμαΐδος εἰσέπραξεν ἐκ τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων φράγκ. 1,270. Ὑπὲρ δὲ τοῦ ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου. Ὁ Ἕλλην πρόξενος Ἀλεξανδρείας ἀπέστειλε φρ. 1,909.50 0/0. Οἱ ὀπλίται τοῦ Ε'. λόχου τοῦ Θ'. πεζικοῦ τάγματος προσήνεγκον δραχ. 35.75 0/0. Ἡ κ. Πηνελόπη Ραφτοπούλου δραχ. 300 καὶ ὁ Γ. Σεκιάρης φράγκ. 200.

— Ἐνεγράφησαν εἰς τὸ δάνειον τῶν 10 ἑκατομμυρίων οἱ ἐξῆς ἐν Ἀθήναις ὁμογενεῖς, ὧν τὰ ὀνόματα μνήμης ἐντίμου ἄξια κρίνοντες μετ' ἐπαίνων δημοσιεύομεν διὰ τὴν φιλοπατρῖαν αὐτῶν:

Ἰωάν. Χωρέμης	διὰ φράγκα	100,000.
Μενέλ. Νεγρεπόντες	»	» 100,000.
Ἀλ. Κασαθέτης	»	» 100,000.
Καὶ Ἐμμ. Χαρίλαος	»	» 50,000.

Πιστεύεται δὲ ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ καλυφθῇ καθ' ὅλοκληρίαν τὸ πολυβρῦλητον τοῦτο δάνειον.

— Τὸ θωρηκτὸν α"Ὀλγα» ἐπανῆλθε ἐκ τῆς βραχείας αὐτοῦ ἐκδρομῆς εἰς Πειραιᾶ.

σημείωσιν τῶν κατὰ τὸν Φεβρουάριον μῆνα ε. ε. γενομένων ναυαγίων. Κατὰ τὴν σημείωσιν ταύτην ἀπωλέσθησαν ἐν ὄλω ἰστιοφόρα μὲν 192, ὧν 61 ἀγγλικά, 29 γαλλικά, 23 ἀμερικανικά, 20 νορβηγικά, 13 ἰταλικά, 6 γερμανικά, 6 αὐστριακά, 5 δανικά, 4 ὀλλανδικά, 4 ἑλληνικά, 4 σουηδικά, 3 ἰσπανικά, 1 πορτογαλλικόν, 1 ῥωσικόν καὶ 12 ἀγνώστων σημαίων. Εἰς τὸν ἀνωτέρω ἀριθμὸν συμπεριελήφθησαν καὶ 26 πλοῖα, ἅτινα ὑποτίθεται ἑλλεῖπει πληροφοριῶν, ὅτι ἀπώλεσθησαν. Ἀτμόπλοια δὲ 11, ὧν 5 ἀγγλικά, 3 ἀμερικανικά, 1 γερμανικόν καὶ 1 σουηδικόν. Εἰς ταῦτα συμπεριελήφθη καὶ ἐν ὑποτιθεμένον ὅτι ἀπώλεσθη, ἐπειδὴ ἑλλεῖπουν πληροφορίαι περὶ τούτου.

— Κατὰ τὴν «Βασιρέτ», ἡ Πύλη ἀπεράσισε νὰ ἐκδώσῃ καὶ ἕτερα 4,500,000 λιρῶν χροτονομίσματος, ὅπως συμπληρωθῇ τὸ ἐξ ἀρχῆς ὀρισθὲν ποσὸν τῶν 10 ἑκατομμυρίων. Τίς οἶδε ποῦ θὰ κατέλθῃ ἡ ἀξία τοῦ χάρτου τούτου μετὰ τὴν νέαν ἔκδοσιν.

— Κατὰ τὴν «Βακῆτ», ἡ Τουρκία δαπανᾷ καθ' ἑκάστον μῆνα 700,000 λιρῶν πρὸς διατροφὴν στρατοῦ. Ἐνὸς τῶν παύσιν, ἂν ἡ ἔκδοσις χαρτονομίσματος, οὗ ἡ ποιότης διατελεῖ κατ' ἀντίστροφον λόγον πρὸς τὴν ποσότητα, δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τοιαύτας δαπάνας.

Νεκρολογίαί.

Ὁ συμπολίτης ἡμῶν Ἀπόστολος Βουγιουκλῆς, καπνέμπορος, ἀνθρώπος κοινῶς παρὰ πάντων τῶν πολιτῶν ἀγαπώμενος, οὐ μόνον διὰ τὸν γλυκὺν καὶ εὐπροσῆγορον τρόπον του πρὸς ὄλους ἐν γενεῇ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν προθυμίαν μετ' ἧς συντρέχει πάντας τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην

διὰ τὴν αὐτοπροαίρετον συνδρομὴν ἣν παρέχεται εἰς πάντα τὰ θρησκευτικά τῆς πόλεως καθιδρύματα, ἐξηκολούθει ἐπὶ πολλὰ ἔτη διάγων βίον ἀληθῶς εὐδαίμονα, καὶ τῆς εὐδαιμονίας αὐτοῦ ταύτης μετεῖχεν ἡ ἐπίσης χρηστὴ καὶ ἐνάρετος σύζυγός του Ἀγλαΐα, καὶ οἱ δύο υἱοὶ των, Δημήτριος καὶ Γεώργιος, ὧν ὁ μὲν εἰκοσιπενταετής ὁ δὲ δύο τούτου ἔτη νεώτερος. Τὸ ζεῦγος τοῦτο τῶν ἐναρέτων γονέων ἐδόξαζε τὸν Θεὸν διότι τοῖς κατέλιπε τὴν ξυνορία ταύτην τῶν ἀγαπητῶν τέκνων, τὰ ὅποια καὶ ἐν παιδείᾳ καὶ νοθεσίᾳ Κυρίου ἀνέθρεψαν, καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ εἶχον ὑποταγῆ, καὶ εἰς χρηστοῦς πολίτας καὶ ἐντίμους ἀνδρας ὁσημέραι προσεβίβαζον. Ὁ γ' αἵρνης ὁ νεώτερος τῶν υἱῶν, ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ὑπὸ ὄξείας νόσου βληθεὶς κατέπεσε, καὶ οὐδεμία οὔτε τῆς ἐπιστήμης οὔτε τῶν ἀτυχῶν γονέων συνδρομῆ καὶ ἐπίκλησις νὰ τῷ γείνη βοήθης ἠδυνήθη. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, οὗ τὰ κρίματα ἄβυσσος, μετεκαλέσατο τὸν χρηστὸν, τὸν φιλομειδῆ, τὸν ἀκμαῖον τὸν νοῦν καὶ τὸ σῶμα, τὸν εὐγενῆ τοῦ τρόπου τὴν δὲ ψυχὴν εὐσεβῆ ΓΕΩΡΓΙΟΝ εἰς τὴν αἰωνιότητα τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Πρασκευῆς πρὸς τὸ Σάββατον. Τὸ πένθος τῶν γονέων εἶναι βαρὺ, ἡ λύπη ἀκατάσχετος καὶ τὸ πάθος δεινότατον. Ἀλλ' ὁ Θεὸς οὕτως ἠθέλησε καὶ εἰς τὸ θέλημα αὐτοῦ εὐσεβεῖς οἱ εὐσεβεῖς καὶ ἀξιολύπητοι γονεῖς τοῦ ἀπελθόντος ἀς κλίνωσι γόνου, τὸ τοῦ μακαρίου Ἰῶβ παράδειγμα μιμούμενοι καὶ τὰ σωτήρια ἐκείνου ἀναφωνοῦντες λόγια ἀπὸ Κυρίου εἶδωκεν ὁ Κύριος ἀφείλετο». Ἀς παρηγορήσῃ αὐτοὺς ἡ μήτηρ ἡμῶν θρησκεία, ἡ διδάξασα ἡμᾶς ὅτι παροικοὶ καὶ παρεπίδημοί ἐσμεν ἐν ταύτῃ τῇ γῆ. Ἀς παρηγορήσωσιν αὐτοὺς τὰ καθημερινὰ τοῦ ἀνθρώπου βίου δυστυχήματα. Ἀς παρηγορήσῃ αὐτοὺς ἡ ἀγάπη τῶν συμπολιτῶν μας, ὧν τὸ πλῆθος τὸ συρρεῦσαν ἵνα συνοδεύσῃ τὸν ἀτυχῆ Γεώργιον ἐκφερόμενον, συνῆλθε τὸ μὲν, διότι ἔσπευδε νὰ κηδεύσῃ τὸν νεκρὸν χρηστοῦ χρηστοῦ γονέων τέκνου, ὅπερ ἀγάπη καὶ ἐξέτιμα, τὸ δὲ καὶ ἵνα συμμερίζομενον τὴν βραδείην θλίψιν τῶν ἀτυχασάντων, ἀντιστήσῃ διὰ τῆς συμπαθείας καὶ ἀγάπης του, ἐν μικρὸν μέρος τῆς συμπαθείας καὶ ἀγάπης, ἣ ἀπενθούσαι καρδίαι ἀπεβαλον διὰ τῆς ἀποβολῆς τοιοῦτου υἱοῦ. Εἶθε οἱ παραμυθητικοὶ ἡμῶν λόγοι νὰ διασκεδάσωσι τὸ βαρὺ πένθος τῶν ἀλγούντων γονέων, τοῦ στένοιτος ἀδελφοῦ καὶ τῶν τούτοις συναλγούντων οἰκείων. Εἶθε ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος νὰ ἐπισφραγίσῃ διὰ τούτου τοῦ ἀτυχήματος τοῦ βίου αὐτῶν τὰς λύπας, καὶ ἡ χαρὰ νὰ ἦναι ἡ ἐστράφησις αὐτῶν μέχρις οὗ πάλιν ἐνωθῶσιν μετὰ τοῦ προσκαίρω αὐτῶν χωρισθέντος ἀγαπητοῦ υἱοῦ Γεωργίου, οὗ τὸ μνημόσυνον ἔστω ἀρθριον, ἡ δὲ ἀνάπαυσις αἰωνία καὶ ἀξιομακάριστος.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη μετὰ τῆς δεούσης ἀξιοπρεπείας ὁ συμπολίτης ἡμῶν ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΝΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, ἐφαπλωματοποιός, πολίτης χρηστός καὶ τιμιώτατος, καὶ εἰς τῶν ἀρχαίων κατοίκων τῆς ἡμετέρας πόλεως. Ἡ πόλις ἡμῶν ἐκτιμᾷ τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀνδρὸς ἀπέδωκεν αὐτῷ τὰς προσηκούσας ἐπικηδείους τιμὰς, μέχρι τούτου δὲ καὶ ἡμεῖς παραδίδοντες τὸ νεκρὸν αὐτοῦ. Ἐπὶ αἰωνιότητα διὰ τῆς δημοσιότητος, δεόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σπινθαί δικαίων.

Ἡ κατὰ τὴν παρελθούσαν 4 Ἀπριλίου συγκροτηθεῖσα Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων τῆς Ἑλλ. Βαμβακουργικῆς Ἑταιρίας ἢ «Ὁμόνοια» ὥρισεν διὰ τὴν Β' συνεδριάσιν της τὴν 25 τρέχ. Ἀπριλίου, ἡμέραν Δευτέραν, ὥραν 3 Μ. Μ. πρὸς ἐξακολού-

θησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς καὶ σύσκεψιν περὶ διαλύσεως τῆς Ἑταιρίας.

Ἐπομιμνήσκειται τοῦτο τοῖς δικαιοῦμένοις κατ' αὐτὴν παραστάσεως διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τὴν 9 Ἀπριλίου 1877.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἑταιρίας
Γ. Α. ΚΑΛΑΠΟΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἡ ἐπέτειος ἑορτὴ τῆς 25 Μαρτίου τοῦ 1821 ἔτους, μετατεθεῖσα, κατὰ τὰ κανονισμένα, εἰς τὴν 29ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ε. ε. ἤτοι τὴν Τρίτην τῆς διακαινησίμου ἑβδομάδος, ὡς συμπεσοῦσα κατὰ τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν, ἐπανηγυρίσθη ἐν Νάξῳ μεθ' ὄσης οἰόν τε λαμπρότητος ὑπὲρ ποτε τῆ ἐπιμελείας τοῦ ἐκεῖ ἐπαρχοῦ κ. Ν. Τόλια, οὗ τῆ παρακλήσει ἐξεφωνήθη ἐν τῷ ἐκεῖ Μητροπολιτικῷ ναῶ «τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς», ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Ν. Κονταρίνη, πρώην ἐπιστάτου τῆς Σμύριδος, τὸ ἐπόμενον αὐτοσχέδιον μὲν καὶ σύντομον, ἀλλὰ καὶ ἐμπλεῶν αἰσθημάτων ὑπὲρ Πατρίδος καὶ κατάλληλον εἰς τὴν πανηγυριν λογιδίριον.

«Καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα ἡμῖν αὕτη
μνημόσυνον καὶ ἑορτάσσετε αὐτὴν
ἑορτὴν Κυρίῳ εἰς τὰς γενεὰς ἡμῶν.
Νόμιμον αἰώνιον ἑορτάσσετε αὐτήν».
(* Ἐξοδ. Κεφ. ΙΒ'ον. § 1 4ος καὶ 15ος.)

Εἰς τίνος Ἑλληνοῦ ἅμα καὶ ὀρθοδόξου χριστιανοῦ, ἔν τε τῆ ἐλευθερίᾳ καὶ δουλίᾳ ἑλλὰδι τὸν νοῦν, ὡς ἐντιμον ἀκροατήριον, δὲν γίνεσθαι σήμερον ζωηρὰ μετὰ θυμῆδης ἢ ἀνάμνησις τῆς 25ης Μαρτίου μηνὸς τοῦ 1821 ἔτους; Πῶς οὐχί; ὅταν ἡ ἐπέτειος αὕτη ἡμέρα, θερησκευτικῶς μὲν θεωρῆται ἢ καθ' ἣν διὰ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παναγίας Παρθένου ὑπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ περὶ συλλήψεως καὶ γεννήσεως ἐξ αὐτῆς τοῦ Θεανθρώπου, ἐλυτρώθη τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐκ τῆς δουλείας, τοῦ ἀρχεκάκου Δαίμονος; Ἐθνικῶς δὲ, ἢ ἀφ' ἧς ἤλξατο, τῆς πολεμικῆς Σημαίας ἀναπετασθείσης ὑπὸ τοῦ σοδίδιμου Γερμανοῦ Παλ. Πατρῶν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Λαύρα τῆς Πελοποννήσου, τοῦ Μεσημβρινοῦ ἄκρου τῆς Ἰλλυρικῆς Χερσονήσου ὁ ἀγὼν περὶ ἐλευθερίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τοῦ αἰσθητοῦ Δαίμονος, οἷος ἦτον ὁ ὀθωμανός; ὑπὸ τὴν δουλείαν τοῦ ὁποίου ἐπὶ τετρακταῖα ὄλον ἐστέναξε, τὰ πάνδενα πάσχουσα, πᾶσα γενεὰ τοῦ χριστιανικοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος; «Καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα ὑμῖν αὕτη μνημόσυνον καὶ ἑορτάσσετε αὐτὴν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. Νόμιμον αἰώνιον ἑορτάσσετε αὐτήν».

Τὴν ῥῆσιν ταύτην τοῦ Προφήτου Μωϋσέως κατὰ τὴν δι' αὐτοῦ ἐξῆδον τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Αἰγύπτου καλῶς ποιῶν, ὡς πιστεύω, ἔθικα ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ λόγου μου τούτου, ὃν σήμερον, κατὰ παράκλησιν τοῦ προισταμένου τῆς ἀνωτέρας διοικητικῆς τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἀρχῆς, ἐφωῶ ἐνώπιον ὑμῶν Κύριοι, ἐξ ὑπογείου ὄλω. Ἴσως, κατὰ τινὰς ἄλλους, ἄλλος τις ἐμοῦ ἰκανώτερος περὶ τὴν τέχνην τοῦ λόγου, ἔπρεπε νὰ στεφανώσῃ τὴν ἑορτὴν ταύτην, θερησκευτικῶς καὶ ἔθνικῶς μεγίστην ὁμολογουμένως οὖσαν ἀλλ' ἢ τόσον μεγάλην καὶ ῥητορικῆς δεινότητος τὴν ἀνάγκην, ἣν ἔχουσιν αἱ πρὸς ολίγους καὶ ὀλίγον γνωστοὶ ὑποθέσεις, εἴτε ὡς εἰς μικρὰ γεγονότα στηριζόμενος εἴτε ὡς εἰς ἔνστασιν τινὰ ἄλλαν ὑποκείμενος ὁ μέγας τῆς ἑλληνικῆς ἐθνεγεραίας ἀγὼν, οὗ τὴν ἀφετηρίαν ἑορτάζομεν, μεγαλωστί ἀρξάμενος καὶ λήξας, καὶ

διὰ τοῦτο τοῦ θαυμασμοῦ τῆς ὑψηλοῦ ἀντικείμενον γεγονότος, δὲν ἔχει ἀνάγκην ῥήτορος δεινοῦ; ὀλίγα λέξεις καὶ ὑπὸ ἀνικνωτέρου μου ἐκστομιζόμενοι ἀρκουσι νὰ τιμήσωσι τὴν ἑορτὴν τοῦ καὶ νὰ διεγείρωσι τὰ φιλοεθνῆ καὶ φιλελευθεραῖα αἰσθήματα τῶν ἀπολαμβανόντων τὰ ἀγαθὰ τῆς κληρονομηθείσης ἐλευθερίας, ἐν ἣ οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ εὐφραίνεται σήμερον ἐξ ἡμῶν, καὶ ἣν τοῖς ὑπὸ τὴν δουλείαν τελοῦσιν ἐπιὸμογενεῖσιν ἐκ ψυχῆς οὐκ εὐχεται. Δὲν ἐπιχειρῶ ἔπειτα, κύριοι, τὰ κατὰ τὴν παρούσαν ὥραν ὄλω; ἀδύνατά μοι καὶ ἅμα ἀσυγχώρητα, οἷά εἰσιν, ἡ ἐμπεριστατωμένη ἀφήγησις τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος διενεργηθέντων καὶ ἡ κατ' ἀρχὴν καὶ τόπον παραστάσις τῶν κατὰ τοῦτον τεραστίων ἔργων, ὡς ἐν τῇ ἐθνικῇ ἱστορίᾳ ὑπ' ἑλλήνων τε καὶ ξένων λεπτομερῶς καὶ κατ' ἀξίαν ἐκτεθειμένων καὶ οὐδενὶ ἀγνώστων ἤδη. Ἰδοὺ οἱ λόγοι ἐξ ὧν ἐνεβαρρύνθη εἰς τὴν τόλμην μου ταύτην, ἐὰν τοιαύτη κριθῆ παρὰ τινος. Τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνος τῶν πατέρων ἡμῶν, τῶν θεσπεσίων, οὕτως εἰπεῖν, καὶ δαιμονίων ἐκείνων ἀνδρῶν, ὧν ἀγήρατος ἡ μνήμη καὶ ζηλωτὴ ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ἢ τιμῆ, (κατὰ Δυσίαν), ἀκροθυγῶς μόνον μνημονεύων νῦν, φθάνω ἐξηγούμενος ὅτι ἡ 25η Μαρτίου τοῦ 1821 ἔτους, εἶναι ἡ γενέτειρα τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν, τοῦ Νέου τῆς χάριτος Ἰσραὴλ καὶ ὡς τοιαύτη δεῖν νὰ ἑορτάζηται παρ' ἡμῶν τε καὶ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. «Νόμιμον αἰώνιον ἑορτάσσετε αὐτήν». Τοσοῦτω δὲ μᾶλλον τὸ χρέος τοῦτο ἔχομεν ὅσα διὰ τῆς πράξεως ἡμῶν ταύτης καὶ τὸν ὕψιστον εὐχαριστοῦμεν, τὸν ἐπιβρώσαντα τοὺς πατέρας ἡμῶν εἰς τὸν κατὰ τῶν ἀσυγκρίτω λόγῳ ἰσχυροτέρων ἀνθρωπικῶς ἐχθρῶν ἡμῶν ἀγῶνα, καὶ τὴν καρδίαν ἡμῶν τε καὶ τῶν ὑπὸ δουλείαν τελοῦντων εἰσεῖτι ὁμογενῶν ἡμῖν καὶ ὁμοβήσκων ὑποθερμαινομένων εἰς τὴν ἐκ νέου, ἐν κυρίῳ εὐθέτω οὐ μακρὰν ὄντι, ὡς τὰ διαδραματιζόμενα νῦν ἐν τῇ Ἀνατολίᾳ καὶ τῇ Ἰταλίᾳ διδούσιν ἡμῖν τὴν ἀφορμὴν νὰ ἐλπίζομεν, ἐξίγερσιν κατὰ τῶν φυσικῶν ἐχθρῶν τοῦ ἐν γένει ὀρθοδόξου χριστιανοῦ Ἑλλήνος, ἐν ὅσῳ καὶ σπιθαμὴν μίαν Γῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐκείνου, ὅπερ ἀπετέλει τὸ χριστιανικὸν Ἀνατολικὸν Βασιλεῖον κατέχουσιν οὗτοι.

Πῶτος ἐνθουσιασμός! ποῖα χαρὰ! καὶ συγκίνησις ὅταν ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ γρόνου. Ποῖα ἀναπτέρωσις ἐλπίδων νέων, ὅταν μία ἄλλη 25η Μαρτίου, ἔτους ἄλλου παρὰ τὸ 1821 ἀνατείλασα συγκεντρώσῃ καὶ πάλιν μιμητὰς τῶν πατέρων ἡμῶν πρὸς ἀποτελείωσιν τοῦ ἔργου ἐκείνων, ὅπερ ἔστιν ἡ ἀπελευθερώσις τῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ σκληροτέρου τῶν ἐπὶ Γῆς τυράννων στεναζόντων ὁμοπίστων ἡμῖν καὶ ὁμογενῶν. εἶθε! ὦ ἀδελφοί, εἶθε! οὐδὲν ἀδύνατον, Θεοῦ θέλοντος καὶ συναυρομένου τοῖς Ἑλλησιν.

Ἦψιστε! ἀξιώσω ἡμᾶς ἵνα κατασταθῶμεν ἐφάμιλλοι τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἐποχῆς τῶν ἐτῶν 1821—1827, ὧν ἡ πρὸς Σε ἀδιάσειστος πίστις καὶ ὁ ὑπὲρ Πατρίδος ἀγῶν καὶ ἔνθερμος ζήλος ὑπῆρξαν τὰ ἰδιαίτερας συνιστῶντα αὐτοὺς προσόντα, δι' ἃ πεποιθήμεν ὅτι χαίρονται νῦν ἐν τῇ χρεῖᾳ τῶν ἁγίων Σου μαρτύρων κατατεταγμένοι, τὰ ἀγαθὰ τῆς αἰωνίου μακαριότητος; χάρισον δὲ καὶ τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν μακροβιότητα μεθ' ὑγείας διηνεκοῦς ὅπως φθάσωσιν ἰδεῖν τὸ Κράτος αὐτῶν ἐκτεινόμενον ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου, πρὸς Βορρᾶ, μέχρι τῆς Κρήτης, τῆς ἠρωϊκῆς καὶ πολυπαθοῦς ταύτης Βασιλίδος τῶν Νήσων, πρὸς Νότον.

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνα πεσόντων ἡρώων!

Ζήτω τὸ ἔθνος! Ζήτωσαν οἱ Βασιλεῖς καὶ ὁ διάδοχος αὐτῶν. Ἀμήν.